

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravišтво, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Slovenski tabor prepovedan.

Od tukajšnjega okrajnega glavarstva je prišel sledeči odgovor:

Štev. 9101.

Gospodu dr. Janezu Bleiweisu, gospodu dr. Valentinu Zarniku in gospodu dr. Jožefu Vošnjaku v roke prvo imenovanemu gospodu v Ljubljani.

Vašo prošnjo za dovolilo tabor 12. avgusta 1877 sklicati, pri kateremu bi se sklepala resolucija: „Na korist civilizacije in obtega izobraženja kakor na korist Avstrije bi bilo, da bi edina teokratična mohamedanska država v Evropi nehala in da bi stopile mesto nje v život deloma samostalne krščanske države, deloma pa naj bi se zjedini tisti deli, ki mejijo na naše cesarstvo s trojedno kraljevino (Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo) v jedno telo pod vladarstvom prejasne Habsburške dinastije“ c. k. okrajno glavarstvo ne vsliči in gleda na to, da je avstro-ogerska država z vsemi državami v miru in da se rusko-turški vojski nasproti čisto neutralno drži; gleda na to, da se bi s to neutraliteto nikakor ne vjemalo to, ko bi se dalo privoljenje sklicati tabor, pri kateremu bi se resolucija o razrušenju in o odtrganju posamesnih del države, ki z avstro-ogersko v miru živi, sklepalo; gleda na to, da po tem takem bi ta resolucija dejanja oživetila zahtevala, ki so splošnemu prizadevanju za ohranjenje miru ravno nasproti, in zadnjič gleda na to, da bi ta potem zbeganje in nemir v občinstvu napravila in nezaupanje v vladne naredbe izbudila in ker bi pa to

javni blagor v nevarnost pripraviti znalo — se na podlagi §. 6 postave od 13. novembra 1867 ta tabor prepove.

Zoper to odločbo se sme po §. 18 rečene postave pritožba na vis. c. k. deželno vladu v 8 dneh vložiti.

C. k. okrajno glavarstvo v Ljubljani, dne 4. avgusta 1877.

Wurzbach.“

Torej nam Slovencem je tabor prepovedan.

Ne moremo se spuščati v kritiko razlogov slavne politične oblasti, ker izkustvo nas uči, da g. državni pravdnik od nas ne trpi ni najmanjše kritike o kakem činu ali kakej besedi katere koli javne oblasti.

Celo tega nečemo ugibati, zakaj to, kar so včeraj prav blizu nas, doli v Zagrebu, pod vladanjem istega nam vsem skupnega vladarja Nj. V. Franca Josipa in celo pod vladanjem istega nam skupnega njegovega ministra vnanjih zadev grofa Andrassyja, sklepali in sklenili naši bratje Hrvatje, nema pri nas opravičenja, bi motilo nevtriliteto.

Vse to smo prisiljeni čč. bralcem v premissljevanje (katero se ne da konfiscirati) prepustiti.

Naj bode naš slovenski tabor prepovedan, ali naj bi bil dovoljen, — naše stranke namen je dosežen. Svet, in to širni svet, vé in zná, kako misli slovenski narod, ta narod mali, ali duševno odločni in boljše slavjanske bodočnosti si svéstni, ter neupogljivi!

Naj pri tej priliki še to omenimo, da nas

je telegrafično poročilo iz Zagreba o hrvatskejske taborске resoluciji vse Slovence razveselilo, tembolj, ker smo prej čitali neke opozore k zmernosti, katerih umeti nismo mogli. Hrvatje so zopet enkrat slovanski govorili in to nas vselej veseli.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Zagreb 6. avgusta. Narodni tabor v Zagrebu je sklenil in sprejel to-le resolucijo: Narod hrvatski blagoslovja rusko orožje, ter mu želi sijajno zmago nad Turčinom. Narod hrvatski želi zjedinenje Bosne in Hercegovine s trojedno kraljevino.

Peterburg 4. avgusta. Vsled carskega ukaza, ki je došel iz Bulgarije, se je precej začela mobilizirati cela garda in več armadnih divizij. Večina gardnega oddelka in nekaj armadnih divizij ima precej po dovršenem oboroženju in preskrbljenju k operacijskejske armadi v Bulgarijo oditi.

Peterburg 4. avgusta. Denes je bil proglašen carski ukaz, da se skliče 188.600 mož, deželno-brambovske vojske prvega razreda. Ukaz je podpisan od carja 3. avgusta v Bjeli. Tu vlada občno navdušenje.

Bukurešt 4. avgusta. Iz Trnovega se poroča: Izvestje generala Gurka pravi, da Turki predno iz mest in vasi onkraj Balkana odhajajo, kristijane podavijo in celo žive pokopljejo.

Listek.

O ženah, katere niso lepe.

(Konec.)

Želja, obrniti ž njo nekoga na se, vodi včasih jako daleko, posebno, kar se tiče toalete, tu se celo ne gleda vselej na okus. Tako imajo navadno ženske, katere niso v obrazu lepe, rade haljine, katere v oči bodejo, kar se tiče boje. Kedar vidiš v trgovskem izlogu kakov klobuk, ki je okinčan s pisanimi bojami, ali kedar vidiš kakovo živobarvano snov za haljino, ali pisan šal, ki je videti, ko da hočejo Indijanci šotor iz njega napraviti, potem lahko naprej veš, da boš te stvari kmalu videl na glavi ali na plečih katere ženske, ki nij baš lepa. Srečaš li žensko, katera neče pomanjkanje svoje lepote pokrivati s pisanim in sijajnim okvirom, potem znaj, da ima ta ženska dovoljno duha in okusa, a tudi srce da jej je na svojem mestu.

Mora se tudi to reči, da ženske, katere niso lepe, imajo nekaj malo zlobe in zavisti.

A to je lahko pojmiti, ako se pomisli, kako se one pogosto v življenju zapostavljajo. Zato je ona od teh žensk, koja je poleg razvitega duha zadržala tudi prirojeno dobroto srca, tem več spoštovanja in obožavanja vredna. Ali tudi lepe ženske imajo svoje pogrške, ako ne zlobe in zavisti, kakor one, katere niso lepe, ali zato prevzetnost in umišljenost. Prevzetne so za to, ker se njim od vseh stranij klanja in laska.

One pogrške (zloba in zavist), ki jih imajo ženske, katere niso lepe, izginejo navadno v starejših letih, ker kadar so stareje, potem lahko rečejo — a to store pogosto — „ko sem jaz bila mlada in lepa“, a nikdo jim ne more dokazati, da niso bile lepe. One se v starejših letih izjednatijo z onimi, ki so v mladosti bile lepe, ker tudi tem vzame starost dosti njihove lepote ter one v starejši dobi svojega življenja lahko dobe one zgoraj omenjene pogrške, ki jih imajo one, katere niso lepe v mladosti. Ker ko je uže čas uničil njihovo lepoto, radi katere so se jim klanjali ter jih obožavali, one ne morejo pojmiti, da je

sedaj dorasel nov, mlaji naraščaj in zavzel njihovo mesto, ter se trudijo, da z duhom, a ako nemajo duha, z zlobo in prevaro, z vnanjim lepotečenjem, preobloženo toaleto obrnejo v društvu na-se pažnjo, — koja so prej uživale radi svoje lepote — in da tako prevarijo druge in same sebe o pomanjkanju svojih uničenih dražestij.

To so one prevzetnice, katere nikakor ne morejo pozabiti, da so bile nekedaj lepe.

Malo jih je, koje umejo ostariti brez svoje škode. Zob časa zadene tudi njih, ali jim ob enem razširi blago svitlost po njihovem mirnem in plemenitem obrazu, tako, da so v mladosti bile samo lepe, a so v starosti tudi spoštovanja vredne.

Nahajajo se ženske, koje vedó, da niso lepe, ali smatrajo to kot nekaj prirodnega, ter so s tem zadovoljne in mirne. One nikomur ne zavidajo, nij jim žal, da niso lepe, a takove lahko postanejo dobre prijateljice, ljubeznjive sestre, a kadar se omožé, dobre žene in pametne matere.

Druge ženske, kojim manjka lepota, umejo

Carigrad 4. avgusta. Poroča, se, da se je v Aziji mej Muktar-pašem in mej Rusi vnel boj. Rusi so dobili pomoči in zopet poprijeli ofenzivo. Z evropskega bojišča se o nobenem novem boji ne poroča.

Vojska.

Ukaz ruskega carja je zapovedal še drugim ruskim vojakom, ki so bili dozdej ostali v sredini velike Rusije, nanagloma oborožiti in pripraviti se, ter odriniti na bulgarsko in tudi azijsko slavjansko bojišče. Razen zrna ruske vojske, carjeve garde, ki je uže na potu v Bulgarijo, komandirano je tudi skoro da celih dve sto tisoč mož ruskih brambovcev prvega reda na bojišče. Železnice bodo zdaj iz Rusije v Bulgarijo vozile v prvej vrsti same vojake.

Te silne nove ruske moči bodo potem kmalu popravile rusko „neudačo“ (tako Rusi v svojih novinah imenujejo neuspeh) pri Plevni. Tako upamo, da bodo koncem gotovo še na sramoti ostali oni Slovanom sovražni nemški, nemškutarski in magjarski listi, ki znajo zdaj v zadnjih dnevih tolikanj razburjevalnega poročati o „strahu“, ki je v ruske vojski zavzel glavni stan in vse vojake. Sicer se pa mora priznati, da celo nemški previdnejši listi kažejo in naglašajo, da Rusi niso izgubili čisto nič odločilnega, če Plevne niso vzeli.

Turki pri Plevni so pod Osmanom uže 31. julija vrgli napadajoče Ruse nazaj. Ali telegram od 4. avgusta, torej pet dni kasneje, nam iz Carigrada poroča, da nij nobene bitve več bilo na evropskem bojišču. To kaže, da si „zmagovalni“ Osman-paša nij upal čisto nič naprej iti proti Rusom. Ker včeraj in danes nemamo nobenega izvirnega telegrama z bojišča, kaže se, da se bodo Rusi in Turki zdaj nekaj dni tako dolgo gledali, dokler Rusi ne dopolnijo in povečajo svoje vojske. Potem se boj na novo začne.

Slovansko in krščansko (ne nemškutarsko) srce se trese za uboge krščanske Bulgare v onih krajih, od koder zdaj Rusi začasno odidejo, da se koncentrirajo ali združijo. General Gurko, ki se s svojo vrlo malo rusko vojsko

si s tem spoštovanja pribaviti, da se družijo vedno z lepimi ženskami, da bi od spoštovanja, ki ga to njihovo društvo uživa, tudi na njih pala kaka iskrica. One umejo pribaviti si zaupanje in prijateljstvo svojih lepih drugaric, tako, da one ne morejo biti brez njih, one vladajo ž njimi in tako dobé moč nad svojimi lepimi prijateljicami, da jim v pravem pomenu besede zapovedujejo. To so najnevarnejše ženske, ker one ne marajo za to, če tudi tujo srečo žrtvujejo svojim namenom in spletkam. Da bi zadobile povsod važnosti, in da bi v vsakej juhi bile blagoduhi, one rade žené in možé, a v teh ženitvah in možitvah največje spletke in nemir napravljajo.

Ivan Nevicijan našteva v nekem spevu trideset lastnostij, koje mora imeti lepa ženska. Ali jedna sama ima jako redko kedaj vseh trideset lastnostij, tako, da se svobodno lahko reče, da v idealnem smislu lepih žen je izredno malo na svetu.

Zato naj vsaka ženska skrbi, da si tem več duševnih vrlin pribavi, in da si s tem pribavlja spoštovanja v svetu.

Kadar se bode to izpolnilo, ne bode več grdih žensk na svetu.

Prevel Ivan Naglič.

onkraj Balkana bojuje, in je v nevarnosti, biti odrezan od glavne ruske vojske, poroča strašne reči, da Turki bulgarske kristijane, naše brate žive zakopavajo!! Pa da bi te turške zveri še kacega usmiljenja zaslužile?! In naši nemškutariji v naših deželah se vesele turških zmag!! Sramota!

Plevna ali Pleven, zadnje dni mnogo imenovan kraj ima 17.000 duš, 1627 turških in 1474 krščanskih hiš.

Dopisnik angleških „Daily News“ piše, da so na bojišču pri Plevni baši-bozuki pali črez ranjene Ruse ter vsem glave porezali. Potem so drli v vas Radisovo, kjer so bili po hišah ruski ranjenci in so vse poklali. Kje se je slišalo še, da bi se ranjenci, ki se braniti ne morejo, klali? Kaj takega morejo delati le zverine, katerim nij nihče na svetu prijatelj, razen nemčursko-šmokovska sodrga. To zverstvo samo dosti govori, koliko se ima verjeti poročilom o grozovitostih, katere Turki o Rusih po svetu trosijo.

S kakimi sredstvi nemški bašibozuki hote opravičevati svoje turške brate, ki samo ležeče ranjence znajo klati, ženske skruniti in otroke natikati na bodala, kaže poročilo turške plačane „N. Fr. Pr.“ o vzetji Nikopolja. Ta turška „dekle za vse“ piše, da so Rusi Nikopolje vzeli s podkupom in pripoveduje svojim obrezanim in krščenim vernikom tudi to basen, da misli vjeti poveljnik one trdnjave, Hasan paša, ki je zdaj v Orlu na Ruskem zavarovan, prestopiti h krščanske veri ter stopiti v rusko službo. Akopram bi bilo vse hvale vredno, ko bi se mej divjaki Turki vsaj eden človek našel, vendar temu poročilu nij verjeti. Vse je le izmišljotina, katero podaje židovska časniška nesramnica svojim prismojenim avstrijskim Turkom na mizo.

Berlinska „Nationalzeitung“, Bismarkovo glasilo, prinaša sledeče, kakor se misli od ruske strani inspirirano poročilo, ki ob enem razjasnjuje položaj in tudi opravičuje ruske vojvode: „Ruski car predloga velikega kneza Nikolaja, naj se carski glavni stan iz Bjele preseli v Zimnico, na oni breg Dunava, nij odobril. Ta predlog je bil podpiran s tem, da je zaradi dogodkov, ki so se uže izvršili, v desnem krilu ruske armade treba največje previdnosti.

Ravno tako odločilen je bil drugi razlog, katerega se je moglo le na lahko omeniti, nikakor pa ne zamolčati. Zadnji dogodki so velikega kneza silili, naj na mesto političnega vojevanja, ki je po carjeve volji, stopi vojaško. Da se je Balkan preplaval, kar je bilo jako neprevidno dejanje, celo nemirno vojevanje — vse to je hotela carjeva nepotrpežljivost in hrepenenje po dovršenih dogodkih, kateri se pa ne morejo tako urno vršiti, ako se bika zahvati za roge. Da je Gurko prišel v Tundžo dolino, to je storilo okupacijo Bulgarije zares za politični čin, a bode se bržkone moral redresirati. Car Alesander je hotel doseči svoj cilj, ne da bi prelil veliko krvi in hotel je tako prisiliti porto, da dá Bulgare iz rok. Povod je bil gotovo človekoljuben, a stvar se je urno obrnila. Carju je gotovo žal, da mora to priznati, toda sedanjost zahteva strogega izvrševanja. Temu razmotranju car ne more več zatiskati ušes. On bi se ne bil tako prevaral, ko bi bil do padca Silistrije in cerniranja Šumle čakal v Carskem selu ali pa v Moskvi, kakor se mu je bilo sveto-

valo.“ Take berlinski list. Je nekaj istine v teh razlaganjih.

Moč in razdeljenje obeh vojska je sledeče:

Ruska armada se deli v štiri dele: 1. Armada v Dobrudži ali istočna armada pod gen. Zimmermannom: 4., 14. armadni kor in Šamšovega kozaska divizija; ena divizija 7. kora iz Kalarašija; torej ima ta oddele okolo 65.000 oziroma 75.000 mož. — 2. Središčna armada, poveljnik veliko-knez carjevič: 12., 13. armadni kor in bržkone še ena divizija 7. kora in ena ali dve rezervni diviziji, od katerih ena, 40., je odložena stopiti pod povelje carjeviča; mož ima 80.000 do 100.000. — 3. Zapadna armada pod Krüdenom: 9. armadni kor, ena divizija pešcev; močna kakih 40.000 mož. — 4. Južna armada pod neposrednim poveljem glavnokomandujučega: 8. in 11. armadni kor, 8. brigada strelcev, ena ali dve diviziji kozakov; skupaj 75.000 mož. Splošna armadna rezerva utegne znašati še kakih 50.000 glav, 5. armadni kor in dve rezervni diviziji.

Tudi turška vojna je v štiri dele razdeljena, katerih moč je pa neznana; posadke v trdnjavah nijso uračunjene. 1. Severna armada pri Ruščuku pod Ešref-pašo, 25.000 mož; posadka 10 do 15.000 mož; v rahlej zvezi z njo je posadka v Silistriji, kakih 10.000 mož. Skupna moč 50.000 mož. 2. Središčna armada pri Šumli pod poveljstvom glavnokomandujučega, 45.000 mož; v Šumli 15.000 mož, v Varni 10.000 mož, skupaj okolo 80.000 mož. — 3. Zapadna armada pod Osman-pašo pri Plevni 60.000 mož; v jako rahlej zvezi z njo posadka v Vidinu s kakimi 5000 možmi. — Južna armada pod Suleiman-pašo, kakih 60.000 mož. Sila rezerv, če jih je kaj in koncentracija v Sofiji se ne da zračuniti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. avgusta.

Avstrijska vlada je, tako poroča „Aug. Allg. Ztg.“, rusko vlado opozorila, da se morejo njene naredbe v Bulgariji smatrati le začasne, Rusija pa da na to niti odgovorila nij. Časnik dostavlja, da je dobil to poročilo od strani, katere poročila so bila še vselej resnična. Nam se pa jako neverjetno zdi. Naša vnauja politika se mora, kakor hvala Bogu dozdej vidimo, vendar še po nemcem višjem ravnati, nego le po nemško-ustavovskih in magjarskih željah.

Iz **Ljova** poroča telegram, da je vlada nemško-judovsko-poljski meeting prepovedala, ki bil imel izraziti Rusom sovražno tendenco. Večina poljskih poslancev je bila proti temu taboru in „Czas“ je naravnost naglašal, da mora čas priti, ko se bodo Poljaki z Rusi sprijaznili.

Magjarski „Pesti Naplo“ piše, naj bi se vzel Fehérváros, t. j. Belgrad Srbom in priklopil Magyarországu iz političnih, trgovskih in vojniških razlogov. Ali še kaj?

Vnanje države.

Grška vojska je marširala na mejo. Grški poslanik v Carigradu je zahteval od Turčije zadostenje za krvavo klanje v Kavarnu, kjer so Turki Grke bili.

Tiskovna svoboda je res v **Rumuniji**, kakor v Ameriki. Tam nek list „Vestea“ piše, da zasluži ministerski predsednik Bratiano zaraad prehoda rumunske vojske črez Dunav — o bešen (!) biti. —

Potje in načrti **Italije** so temni. Gotovo pa Avstriji neprijazni. Sedaj na tihoma zbira na severu vojsko. Čemu?

Španska uradna „Gaceta“ objavlja organizacijski plan španske vojske. Po njem

znaša španjska vojska v vojnem času 243.000 mož pešev, 30.000 konj in 206 topov. Ob času miru se bode kontingent zmanjšal, kakor bode proračun zahteval.

Tudi švedska vlada misli, da ker se je po Evropi vsled rusko-turške vojne naredil izreden položaj, mora tudi ona nekatere vojniške priprave storiti.

Dopisi.

Od Pesnice 5. avgusta. [Izvirni dopis.] (Slovenski vseučiliščniki — podpiralne zaloge.) Vsa naša pozornost obrača se v tem hipu na boj mej Rusom in Turčinom. S časnikom v rokah sledi vsakdo važnim dogodjajem na zemljevidu. Celo priprost kmet posluhuje se teh sredstev; — teškim srcem pričakuje od dne do dne novih telegramov — saj želi iz dna srca najboljšega vspeha bratovskemu orožju.

Ta prikazen nahaja se sedaj povsodi in odganja misli na lastne stiske in nezgode. Toda celo odstraniti se ne pusté. Spet se vrnejo in treba jim je vendar pogledati ostro v lice, akoravno je sitno govoriti in pisati „pro domo“, potegovati se za lastno kožo. Slednjo nalogo je odmenila osoda posebno v obilnej meri slovenskim vseučiliščnikom in denes izpolnimo le svojo dolžnost, ako o njej govorimo. Uže zdavnaj bi se bilo moralo to zgoditi, ker se stanje naših dijakov na višjih šolah nij skozi noč spremenilo v slabše, ker je marveč posledek občne krize, katera mori vse dele sveta, katera nij prizanesla nobenemu stanu, nobenemu narodu.

Za slovenskega kmeta je ona strašna mora, zadevajoča ob enem njegove sine — dijake. Kmet sam se bori vedno z nerodovitnimi leti, s preveliko dačo, z občnim uboštvo, kako hoče pomagati svojemu sinu? To drugače biti ne more. Ali kaj je dijaku začeti, brez vse podpore od doma? Se li hoče izneveriti poklicu, popustiti daljno delovanje? Tega ne pripušča značaj slovenskega dijaka. Njegovo geslo je vedno: Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal. Tega se drži ter si skuša kruh zaslužiti s podučevanjem, pisanjem itd. Na ta način živila se je dozdej večina naših dijakov. Toda, pomisliti je treba, koliko mladih močij se je izgubilo po takem domovini, koliko jih je opešalo v službi bogate neumnosti!

Pa tudi to bi se dalo prenašati; dijaki bi bili zadovoljni, ako bi le podučevanje dobili ter bi se vedno tako rediti mogli. Žalibože, da so se tudi tukaj razmere obrnile na slabo!

Dijak, prišedši iz srednjih šol nema ničesar pričakovati od doma, instrukcij pa na mah ne dobi, ker je neznan, ker jih nij. O čem mu je živeti? Kje stanovati? Kje dobiti šolnino in knjige? Ali nij to milovanja vreden položaj?

Edina pomoč tem dijakom so podpiralne zaloge, ako take obstojijo na višjih šolah in ako se one tako podpirajo od občinstva, da zamorejo svoj namen doseči. Oglejmo si podpiralno zalogo slovanskih dijakov v Gradci. Ona deluje vestno, toda moči so jej slabe. — Nekateri deželni odbori so jej darovali zdatne svote dozdej, posamezni iz občinstva malo, dijaki nič. Žalostna prikazen, a istina je! — In vendar bi ravno dijaki se morali najbolje brigati za zavod. Gmotne podpore res nema od njih pričakovati. Ali zakaj dijaki posebno o počitnicah ne delajo zanj v vseh krogih propagande, to nam nij celo razumljivo. Bi li ne

bilo primerno napravljati predstav in snovati veselice po čitalnicah, katere bodo sicer tako zaspale?

Zakaj se ne bi dijaki poskusili na odru, v deklamaciji, v petji? Par goldinarjev bi vendar zaloga tudi dobila. Poskusimo saj enkrat, potegnimo se za lastno kožo!

Domače stvari.

— (Prestavljenja.) Minister prava je okrajnega sodnijskega adjunkta Fr. Škofica prestavil k okrajnej sodnji v Novomesto, Fr. Rizziya iz Logatca v Kranj.

— (Imenovana) sta avskultanta gg. Fr. Višnikar in Julij Polec za adjunkta, prvi pri c. kr. sodnji v Ilirskeji Bistrici, drugi v Logatci.

— (Fml. bar. Jovanović), tu sploh priljubljeni vojaški divizionar, je odpotoval v soboto na svoje novo mesto v Dalmacijo, da prevzame poveljništvo avstrijske vojske, ki stoji na meji dalmatinskeje. Da je Jovanović Slovan z dušo in telesom, smo uže ob njegovem prihodu v Ljubljano povedali.

— (Kozé.) Ker se v Ljubljani nalezljiva bolezen „kozé“ zlasti mej delavci zadnje dni zopet vedno bolj širijo, pozivlje mestni magistrat, naj si da jih vsak, kdor nema stavlenih, ob sobotih popoldne staviti za tonj na rotovži.

— (Umrlo) je v Ljubljani meseca julija 1877 vsega skup 83 oseb, od teh 44 možkega spola.

— (Strela) je ubila 2. avg. fajmoštra Janeza Dolničarja iz sv. Križa nad Jesenicami na Gorenjskem, ko je domov šel.

— (Iz Št. Ruperta) na Dolenjskem se nam piše: Pri volitvi župan so narodnjaki sijajno zmagali. Izvoljen je gospod Zajec, posestnik na Bistrici enoglasno. Dopis pride.

— (V Bled) baje namerava te dni priti ob lepem vremenu večja družba iz Celovca.

— (Tepež.) Blizu sv. Jakoba na Savi v ljubljanskej bližini so se zadnje nedeljo fantje stepli. Eden je baje mrtev obležal, več je ranjenih.

— (Na ljubljanskem učiteljišču) se začne prihodnje leto 4. tečaj; torej letos ni dovršil nijeden te šole, iz katere se pričakuje toliko moči za obilo izpraznjenih služeb. — Kandidatinj 4. leta pa je 23 šolo dovršilo.

— (Na mariborskem učiteljišču) je izmej 17 kandidatov četrtega leta dovršilo 12, 5 jih je padlo pri zrelostnem izpitu, in sicer eden iz zgodovine, 4 pa iz gosli.

— („Učiteljsko društvo za slovenski Štajer“.) Na dnevni red občnega zbora pridejo 1. društvene zadeve naše in 2. nekatere nasvetovane točke, za koje se odloči sam zbor. Razen zadnjič omenjenih vprašanj se nasvetuje: a) pogovor o šolskih razmerah slovenskega Štajerja in nasvetovanje sredstev za odpravljanje mogočih pomanjkljivosti; b) poročilo o deželni učiteljski skupščini. Za znižanje vožne cene po železnicah se je uročila prošnja in se pričakuje ugodnega rešenja.

— (Program praznovanja 400letnice mesta Loža,) ki bode prihodnje nedeljo 12. avgusta je: 1. Slovesen sprejem čestitih gostov ob 1/2 8 uri zjutraj. 2. Skupni zajutrek. 3. Slovesna sv. maša v mestnej cerkvi ob 9. uri, pri katerej poje pevsko društvo ljubljanske mestne kapele. Po maši obhajata dva para ložkih mestjanov svojo zlato poroko. 4. Razhod čestitih gostov po ložkeji dolini, in

sicer: Na grajske razvaline, ali na Križnjo goro, v Mrzlo jamo, v Staritrgr, ali v Šneperg, kjer bode svirala koncert ljubljanska kapela v grajskem parku. 5. Ob polu dne se zopet zberó čestiti gostje v Starem trgu, od koder jih spremi godba v Lož. 7. Skupni obed v Ložu ob 1. uri. 7. Ljudska veselica po obedu na travniku, pri katerej pojo ljubljanski peveci in predstavlja ljubljansko telovadno društvo „Sokol“ mikavne vaje in „dramatično društvo“ gledališke igre. Mej tem se vrše različne ljudske igre. 8. Zvečer se zažiga umetalen in bengaličen ogenj. 8. Ples na treh za to pripravljenih odrih. 10. O polunoči poslovljenje od čestitih gostov, kateri se vrnejo do železnice ne postajo „Rakek“. Pelje se v Lož po južnej železnici do postaje „Rakek“, kjer bodo pripravljeni vozovi, da prepeljejo čestite goste v Lož in tudi nazaj. Pri vodstvu južne železnice se je vložila prošnja za znižanje vožnine. Ugoden odlok se vsak čas pričakuje in ko pride, se dotične izkaznice takoj razpošljejo.

Razne vesti.

* (Relikvija cesarja Maksa.) Te dni je dospela v Havre iz Amerike zanimiva relikvija. To je žepna ruta, s katero si je nesrečni cesar Maks dné pred Gueretaro obraz obrisal, ko je od več krogelj zadet, a ne vsmrten, pogreznil se na tla. Spričevala prejšnjega predsednika republike Mehikanske potrjuje avtenticiteto tega kosa. Žepna ruta, ki je iz finega batista s šifro Maksovo in jej je vpletena cesarska krona, kaže krvave maroge, ki so zdaj črnkaste. Zdašnji lastnik te relikvije, bogat francoski nabiralec jo je kupil v Mehiki za 7500 frankov.

* (Samoumoro) je bilo pretečeni mesec na Dunaji 32. Mej temi življenja sitimi je bilo 6 žensk.

* (Sodniji izročil) se je v Vratislavi na Nemškem nek trgovec, da je ponaredil menjico za 150.000 mark, to je nad 75.000 goldinarjev.

* (Pozno domislil se.) V Beravnu na Češkem se je prošli teden oženil 80 let star, močan fant; nevesta je stara ravno za polovico manj.

* (Strela sodnica.) V nekej vasi na Nemškem sta se dva kmeta več let pravdala zaradi neke hruške, ki je stala na meji njunih zemljišč, čegava je. 24. julija t. l. pa je v velikansko hruško strela udarila, razcepila jo od zgoraj do tal v dva dela, ter položila na vsako zemljišče polovico. Tako je strela v enem trenutku odločila, kar na pravico študirani sodniki več let nijso mogli.

* (Ostrupljeni.) Iz Prage se 1. avg. poroča: Štiridesetletna soproga ranocelnika Strobla v predmestji Smihovo je včeraj po polu dne siloma odprla, ko je njen soprog iz stanovanja odšel, omaro za hišno lekarno, vzela je iz nje arzenika, višnjeve kisline in strihnina, primešala je te razne strupe jagodam in kavi, ter podala to mešanico svojej deci, šestletnemu Alfredu, štiriletnej Emiliji in enoletnemu Otonu. Potem se je sama ostrupila. Ko je zvečer ob 8. uri vračajoč se soprog siloma odprl duri, najdel je svoje otroke mrtve na tleh ležeče, soprogo pa še živo v najhujši bolesi vijočo se. Ta čin je soproga zagovarjala z veliko revščino. Odpeljali so jo v bolnico, kjer je umrla.

* (Nesrečna ljubezen.) Nek krčmar v Pragi je imel lepo šestnajstletno hčerko, katera je imela mnogo častilcev; toda ona nij nobenega marala, nego je svojo ljubezen naklonila črnolasemu vatlarju. Starši, ki take reči precej izvohajo, če so še tako skrite, začno jej praviti, da je ta zveza nemogoča. Poleg tega pa dekletu še ljubimec piše precej robot list. V obupnosti torej vzame dekle strupa, toda zapazili so jo še v pravem času in poklicali zdravnika. Vendar je dekle vedno še v smrtnoj nevarnosti.

* (Vojaški ukaz.) V velikem Varadinu pride stotnik v stražno sobo gledat nekega

svojih zaprtih vojakov, ki je svojega tovariša okradel. Stotnik mu reče: „Ta zločin je grd; take lumpe se mora obesiti.“ Komaj je bil stotnik proč, zgrabijo vojaki tatu, in ga obešijo. Ko stotnik to izve, se urno obrne in pride še o pravem času ter ukaže sneti obešenca. A temu so morali nerodni rablji uže kaj v vratu premekniti, kajti siromak je nekaj dni pozneje vsled tega nepravlega obešenja — umrl.

* (Sitnost.) Neka gospa pride sè svojim sinom, enoletnim prostovoljcem, sè sprehoda domov pa dobó v kukinji pri kuharici nekega vojaka. V sobi reče potem svojemu sinu: „Pojdi, pojdi ven, pa zapodi onega vojaka iz kuhinje.“ Sin gre, a vrne se preplašen nazaj, rekoč: „Mati, ga ne morem zapoditi; bi ga, pa je — moj korporal.“

* (Morilci), ki so škofu v Kvitu, ko je veliki četrtak maščeval, namešali strupa v vino, da je na mestu škof mrtev na tla padel, so prišli sodnji v roke. Zločincev je pet; oni, ki je strup v vino dejal, je uže prej udeležil se umora ekvadorskega prezidenta. Zove se Vincenzo Solis.

* (35.000 Chassepot-pušk) je v fabrikah za orodje v Bresciji od vnanjih trgovcev naročenih, katere morajo naglo izdelane biti. Kam so namenjene, se ne pove.

Poslano.

Včerašnja številka „Slov. Naroda“ ima poročilo o zadnji odborovi seji „Slov. Matice“, in se nahaja ondaj tudi ta-le stavek: G. Peterlin vpraša, kaj je z njegovo zbirko narodnega blaga. Tajnik poroča, da se je izročila g. prof. dr. Kreku v pregled, ki pa je še nij vrnil „Matici.“ To je čisto krivo poročilo. Sl. odbor vé, da od spomladi leta 1874 ne stojim ž njim v nobeni zvezi, — da takrat volitve v odbor nijsem bil več sprejel in da je bilo vsled tega v odborovi seji 6. maja istega leta sklenjeno, mi pisati, naj vrnem Matici St. Vrazovo zapuščino in vse drugo narodno blago. Mene je bila logika tega sklepa malo osupnila, ker se mi je zdela oprta na čudno mnenje: kdor nij odbornik, tudi več ne sme ali ne more vredovati proizvodov slovenske tradicionalne literature, — upiral se nikakor nijsem, mislé, da ima itak Matica na razpolaganje dosti za ta posel sposobnih mož, nego sem jaz. Tedaj sem 3. ali 4. avgusta 1874. leta osebno bil izročil tadajnemu društvenemu prvomestniku, rajnemu dr. Costi in sicer v njegovi pisarni vse Matično narodno blago, tedaj nikakor ne izvemši gospod Peterlinovega. Ako smem lastnim zapiskom verjeti, je bil g. Peterlin izročil Matici nekoliko snopčev narodnih pripovedek nabranih mej Laščani in Ribničani in je bil ta drobiž pridejan St. Vrazovi zbirki, jeseni leta 1871. meni v vredovanje izročeni. Da bi kedo za pregled in presojo nekoliko strani potreboval leta in leta — ali se se vam v Ljubljani to zdi mogoče? G. Peterlinova zbirka se tedaj z družimi vred od 4. avgusta meseca 1874 počenši pretresa v Ljubljani, in ne v Gradci. Dolžnost mi je to tu povedati nekaj za to, ker je pri navedenem stavku odločno povedano, da zbirke še nijsem vrnil, nekaj pa tudi zato, ker je to uže drugi slučaj, da serokopisipo svetu iščejo, ki so v kaki Matici omari varno shranjeni. Ko je bila namreč Š. Jenkova literarna ostalina predložena Matici, smo bili, da jo pregledamo, izvoljeni g. Šolar, g. Terstenjak in jaz. Preteklo je bilo več mesecev, — do mene rokopisa nij bilo a mesto njega pride opomin, naj hitro vrnem rokopiš in napišem svojo sodbo o njem, ker ga morata pregledati in presoditi še imenovana gosпода. Močno sem se bil začudil in mahom odgovoril, da rokopisa dozdej še videl nijsem, a vse zastoj, nikdo drugi ga ne more imeti, ko jaz, kajti meni je bil izročen v odborovi seji, v kateri sem bil res navzoč. Pismo za pismom, sem in tje, — v početka še precej rahlo, od pisma do pisma pak ostrejšje in osorniše, situacija

za-me sicer silno pusta a naravno bolj komična, nego tragična — in facit vsega? Tadajni tajnik g. Lesar (bodi mu zemljica lahka!) me prosi po hudi črčarski borbi odpuščenja, — rokopiš se je srečno bil našel in sicer mej družimi rokopiši v Matici pisarni. A da se nij bil??

To samo v moje opravičenje. Molčati nijsem niti mogel niti smel, ker bi se inace po pravici utegnilo misliti, da nespodobno ravnam, ker toliko let ne vrnem rokopiša, ki nij moja, ampak Matici lastnina.

Od sl. odbora Slovenske matice, pak še pričakujem, da v zapisniku prihodnje odborove seje popravi žaljivo pomoto, ki se je v zadnji zapisnik gotovo brez hudobnega namena vrinila.

V Gradci 4. avgusta 1877.

Prof. Krek.

Denašnji številki je priložen cenik firme J. Neff v Pragi.

Umrli v Ljubljani

od 1. do 3. avgusta:

Franc Pavšek, zidarjeve vdove sin, 16 l., za mra-morko. — Elija Šola, kupčev sin 20 l., za rumenim ovčjem. — Franc Fajdiga, molarjev otrok, 16 m., za drisko. — Maks Eržen, okraj. sodnijskega sluga otrok, 2 mes., za prehlajenjem črev. — Franc Verbec, gostač, 76 l., za prsno vodenico. — Jožef Šveiger, zasebnika otrok, 4½ mes., za sušico. — Fr. Ceglarju, hišniku otrok ženskega spola, v sili kršen. — Ema Ošabnik, diurnista otrok, 4 mes., za utripljenjem možjanov. — Marija Mihevc, gostinja, 41 l., za pljučnico.

Tujci.

4. avgusta:

Evropa: Augiolin iz Trsta. — Schlegel iz Novidvora. Pri Slonu: Schule iz Trsta. — Rosenberger iz Dunaja. — Stalner iz Dunaja. — Dolničar iz Trsta. — Hruml iz Gorice. — Wipach iz Brna. — Mandelc iz Zagorja. Pri Maliči: Engel iz Dunaja. — Schmidt iz Gradca. — Korbar iz Dunaja. — Filzig iz Kočevja. — Šušteršič iz Gorenjskega. — Kärntner iz Dunaja. Gaber iz Trsta. — Matjansky iz Dunaja.

Dunajska borza 6. avgusta.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	62 gld.	30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	55
Zlata renta	74	50
1860 drž. posojilo	113	—
Akcijske narodne banke	830	—
Kreditne akcije	163	50
London	123	—
Napol.	9	82
C. k. cekini	5	84
Srebro	107	45
Državne marke	60	30

Štev. 4505.

(201—2)

Razpis.

V deželni prisilni delavnici v Ljubljani je izpraznjena služba paznika II. razreda z letno plačo 300 gold., s službeno obleko, stanovanjem v zavodu in z 84 deka kruha na dan.

Kdor želi dobiti to službo, naj svojo prošnjo izroči, ako mogoče osobno, upravnstvu deželne prisilne delavnice

do konca avgusta meseca 1. 1877

in naj dokaže starost, stan, trdno zdravje in krepko postavo, neomadeževano življenje, znanje kacega rokodelstva, popolno zmožnost slovenskega in nemškega, slučajno tudi laškega jezika, in kje je služil doslej, in naj pové, ali je z uradniki ali služabniki prisilne delavnice v rodu ali svaštvu.

V Ljubljani dne 31. julija 1877.

Od deželnega odbora kranjskega.

V lekarno kot praktikant

se sprejme pri podpisnem mladenič, ki je dobro dovršil spodnjo gimnazijo, ki govori južnoslovansko in nemški jezik in se hoče posvetiti lekarstvu.

Natančneje pismeno.

F. Wacha,
lekar v Metliki.

(200—1)

8 oralo dobro zemlje, ki lahko

preživé eno rodbino,

se prodajajo za 320 gold. z 100 gold. are, tudi manjše in večje parcele do 5000 oralo, kakor tudi vaše krème v Slavoniji se dobodo. Več pri di-rekciji plem. posestva Uljanik, Dunaj, V., Kettenbrückengasse 11. (198—3)

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da po želji več prijateljev bo osnoval

privatno šolo za glasovir, gosli in petje po najnovejši metodi.

Šola bo za odraslene in otroke. Natančneje se izve pri podpisnem na Marije Terezije cesti, št. 5 v II. nadstropji, vsak dan od 10. do 12. ure dopoldne. Slavnemu občinstvu se priporoča tudi za poduk po hišah.

Z največim spoštovanjem

(174—9)

Anton Stöckl.

bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; šleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spridevali zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Spridevalo št. 73.670.

Spridevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodehju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolj spridevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spridevalo št. 76.921.

Obergimper, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spridevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih bolezni, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiten v puščah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dmaaji, Wall-fischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerjarskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Maier, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Andreoviču. (120)